

GIZARTE-PRESTAZIO SISTEMA UNIBERTSALAREN ALDE: ESKUBIDE SOZIALEN ALDE, KRIMINALIZAZIO ETA XENOFIARI AURRE EGIN

Gizarte-prestazio sistema egoki bat funtsezkoa da kohesio soziala izateko. Prestazio sistema hau izango litzateke gizarteko sektorerik ahulenezikiko konpromiso kolektiboaren zutabeetako bat, haiek gero eta zabalagoak direlarik.

ELAk aldarrikatu izan du Hego Euskal Herriko biztanle guztiei zor zaiela bizimodu duina izateko aukera, eta horretarako mobilizatu da. Haatik, ez EAeko Diru-sarrerak Bermatzeko Errentak (DSBE), ez eta Nafarroako Errenta Bermatuak (EB) ere, ez dute funtzio hori behar den moduan betetzen. Behar egoeran dagoen jendearen %30 DSBEaren babes sistematik kanpo geratzen da. Nafarroako Gobernuak duela gutxi adierazi du pobrezia larria gero eta ugariagoa dela, ekonomiak hobera egin duen arren. Bestalde, nabarmendu beharra dago behartsuen artean soldata kaskarrak dituzten pertsonen portzentajea gero eta handiagoa dela; honek islatzen du pairatzen duten lan miseria. Diru-sarrera bermatuak handiagoak balira lan-baldintzak hobetuko lirateke.

Nafarroako Gobernuak, bera babesten duten lau alderdien botoarekin (Geroa Bai, EH Bildu, Podemos-Ahal Dugu eta Izquierda-Ezkerra), erabaki zuen EBaren erreformak zenbait hobekuntza ekarri zuen (esaterako, 65 urtetik gorakoak sartzeara), baina aldiz bakarrik bizi direnen errenta bermatua urritu egin zuen, eta zenbateko honek Gutxieneko Soldatarekiko (LAGS) zuen lotura hautsi zuen. Erreformen ondorioz, egungo EBaren zenbatekoa txikiagoa da, kasu gehienetan, aurreko taulak LAGSaren arabera aplikatzen jarraitu izan balira.

Duela egun gutxi, gure kongresuaren atarian, Eusko Jaurlaritzak DSBEaren beste erreforma bat iragarri du. Gogoratu beharra dago EAEn indarrean dagoen zenbatekoa 2008ko legean ezarritakoa aplikatuz gero baino %14 txikiagoa dela (murrizketa hau aurrekontu-legean ezartzen da urtero; esaterako, 2017rako EAJK, PSEK eta PPK bozkatu dute). Eusko Jaurlaritzaren proposamenarekin murrizketak areagotzen dira, eta gizarte-prestazioak jasotzen dituztenak kriminalizatzeko kanpaina hauspotu.

ELAk salaketa gordina egin behar du: DSBEa jaso ahal izateko baldintzak gogortzeko erabakia ustezko iruzurrarekin justifikatu nahi dute (haatik, Jaurlaritzaren txostenak berak aitortzen du iruzurra ia hutsala dela). Aitzitik, guztiz kontrakoa da botere politikoak enpresa- eta kapital-errenten iruzur fiskalarekin agertzen duen permisibitatea; Hego Euskal Herrian urtero 4.000 milioi euro izan litezke.

Kolektiborik ahulenak kriminalizatzearen poderioz, hedabide nagusiek egiten duten moduan, sentipen xenofobia hedatu egiten da, eta ELAren Kongresuak horri aurre egin nahi dio. Kezkatzekoa da gizarte-prestazioei buruz Jaurlaritzak egin duen inkestan biztanleen %40tik gora ados ez egotea honako esaldiarekin: "Pertsona guztiek, bertoko zein immigranteek, DSBEa jasotzeko aukera izan beharko lukete, behar izanez gero".

Immigranteen eskubideak mugatzeko sentipen hau langile-klasearen zati batean ere hedatuta dago, Europako beste leku batzutan bezalaxe, non eskuin muturreko posizioak klaserik xeheenetan oihartzuna izaten ari diren. Hau dena estrategia baten ondorio da, klase horretako kolektiboak beren artean aurrez-aurre jartzea xede duen estrategia: langabeak enplegua dutenen aurka; aldi baterako enplegua dutenak lanpostu finkoa dutenen aurka; lanaldi partziala dutenak lanaldi osoa dutenen aurka; arlo publikoan dihardutenak enpresa pribatuetan lan egiten dutenen aurka; "paperak" dituzten immigranteak "paperik ez" dutenen aurka; immigranteak bertan jaiotakoen kontra... Estrategia honek murrizketa sozial gehiago justifikatzearekin batera beste bi helburu ditu: batetik, doikuntza neurriak erabaki eta kutxa publikoak arpilatu dituztenen ardura zuritzea eta bestetik, saihestea eztabaida polarizatzea, desberdintasun sozialak izugarri areagotu baitira.

ELAk ez du onartzen zatiketa bilatzen duen estrategia hau, eta eskubide guztiak aldarrikatzen ditu Euskal Herrian bizi diren pertsona guztientzat.

Ebazpen honen bidez XIV Kongresuak honako konpromisoak hartzen ditu:

- Jarraitu egingo du aldarrikatzen behar egoeran dauden guztientzat estaldura eskainiko duen gizarte-prestazio sistema bat; sistema horrek emandako laguntzak ezin dute pobrezia-atalasearen azpitik egon.

INDARBERRITZEN

- Eskari hauen aldeko mobilizazio soziala areagotu, beste erakunde sindikal eta sozialekin batera Euskal Herriko Eskubide Sozialen Kartan egiten ari garen lanaren bitartez.
- Eusko Jaurlaritzak plazaratu duen DSBEaren erreforma Legebiltzarrean lantzen hasiko denez, Bilbon apirilaren 1ean egin genuen mobilizazioari jarraipena eman behar diogu. Halaber, arazo honek Nafarroan ere dagokion oihartzuna izan dezan lortu behar dugu.
- Salatu beharrekoa da biztanleria pobretu eta lan-prekarietatea hedatzen jarraitu nahi dutenen ardura politikoa; horretarako ezinbestekoa zaie gizarte-prestazioen maila ahalik apalena izatea.
- Hedabide nagusiek daramatzaten kriminalizazio eta xenofobia zabaltzeko kanpainak salatu behar ditugu; kanpaina horien xedea da prestazioen murrizketak justifikatzea.
- Iraupen luzeko kanpaina bat egin behar da langileen artean, eskubide guztiak pertsona guztientzat aldarrikatzeko, horrela gizarte justuago eta solidarioagoa lortze aldera, zeinetan sentipen eta jokabide xenofoboei aurre egiten zaien.

HERRIEN ASKATASUNAREN ALDE. ERREPUBLIKA KATALANAREN ALDE

Kataluniak aspaldidanik proposatu izan ditu formula desberdinak espainiar Estatuan txertatzeko modu berri baten bila:

2005ean, Aznarren bi legealdien ondoren, estatutu berri bat proposatu zuen. Rodriguez Zapaterok eta Artur Masek gero hitzartu zuten bere edukia mugatzea, estatutuko atal garrantzitsuak ezabatuaz. Testua ("kimatua", Alfonso Guerrak esan zuen moduan) 2006an erreferendumean onartu zen.

PPk estatutu haren aurka jo zuen Auzitegi Konstituzionalean, eta honek beste "pasada" bat eman zion 2010ean argitaratu zuen epaian. Bitartean, alderdi haren kideko irrati eta telebis-tek produktu katalanen boikot lotsagarri bat sustatu zuten, eta PPK berak estatutuaren kontrako sinadurak biltzeari ekin zion. Konstituzionalaren epaiaren ondoren geratu zen estatutu katalan berria tramankulu politiko itxuragabea bihurtu zen.

2012an Mas presidenteak Rajoyri elkarrizketa eskaini zion finantziazioaz jarduteko; horretarako Parlamentu katalanaren gehiengoak babestutako agiri bat aurkeztu zuen. Espainiako Gobernuak eskari hau ez zuen aintzat hartu.

2014an, legezko bidetik, Kataluniako Parlamentuak Espainiako Gorteetan eskatu zuen erreferenduma deitzeko eta egiteko eskumena transferi ziezaiotela. PPren eta PSOEren parlamentariak osatzen duten gehiengo itzelak betiko ezetza eman zion eskariari.

Joan den maiatzaren 22an Puigdemont presidenteak Madrilen azken elkarrizketa saio bat eskaini zuen. Hau ere alferrik.

Urteotan mobilizazio sozial eta politikoa gero eta gehiago indartu da: hor dira erabakitze eskubidearen aldeko galdeketa eta independentziaren alde milioika lagun bildu dituzten agerraldiak.

Kataluniak badaki burujabe dela, eta bere etorkizun politikoa erabaki nahi du; kontsulta dezaten nahi du; bozkatu nahi du. Halaxe adierazi du urtetan, eta hala eskatzen du bere Parlamentuko kideen gehiengoak. Baina Espainiako Gobernuaren erantzuna (PPkoa zein PSOEkoa izan) beti ezezkoa izan da, eta gainera ziurtatu du etorkizunean ere jarrera horri eutsiko diola.

Duela egun batzuk, ekainaren 9an, Puigdemont presidenteak, parlamentuko gehiengoaren eta gizarte-erakunde garrantzitsuen babesaz, urriaren 1erako erreferendum bat deitu du. Kontsulta horretan herritarrei honako galdera egingo zaie: "*Nahi al duzu Katalunia errepublika izango den Estatu independente izatea?*".

ELAk herrien askatasuna eta nazioarteko elkartasuna aldeztu du eta, ondorioz, herri katalanak bere estatus politikoaz erabakitze duen eskubidea sostengatzen du, horretarako espainiar Estatuaren oniritzia izan zein ez. Gainera, ELArentzat urrats hau pozgarria da, izan ere, gatazkari aldeko irtenbideren bat emateko saio guztiak agortu direlarik, erakunde katalanek, herritarren aldarria aintzat hartuta, aldebakarreko bidean aurrera egiteko deliberoa hartu baitute, herriak erabaki dezan.

Kongresu konfederal honek:

- Herri katalana herri burujabe gisa aitortzen du
- Urriaren 1eko erreferenduma babesten du, baita politikoki loteslea izatea ere
- Espainiar estatuari exijitzen dio amai dezala erreferendumen aldeko organizazio eta erakunde kontrako jazarpena, eta utz diezaiela herritarrei modu libre, bakezko eta demokratikoan beren iritzia adierazten
- Euskal alderdi politikoei galdegiten die ez ditzatela sostengatu katalan autodeterminazioaren aurka jo duten eta beren esku dituzten bitarteko guztiekin aurka egiten jarraituko dutela mehatxu egin duten alderdi politiko eta erakundeak
- Eskatzen dio Europar Batasunari berehala aitortu dezala urriaren 1eko erreferendumean hautestontzietatik ateratzen den den erabakia

Visca Catalunya Lliure! Gora Errepublika katalana!

INDARBERRITZEN